

Když jsem před léty diplomantku zrazoval od tématu předkládané diplomové práce, hlavním důvodem byla praktická nedostupnost archivu Voennovozdušnych sil (VVS – sovětské, resp. ruské vojenské letectvo). Jedině dokumenty z ruských vojenských archivů lze totiž nade vší pochybnost doložit, že téměř 500 obětí náletu na Mladou Boleslav 9. května 1945 mají na svědomí „Stalinovi sokoli“. Anežka Reichelová při svém pátrání udělala maximum, co lze z českých pramenů a dostupné literatury. Její diplomová práce je bez nadsázky vynikající. Oceňuji diplomantčino zaujetí tématem, heuristickou pečlivost, logické uvažování, snahu o objektivitu i práci s pamětníky. Mimořádnou výpovědní hodnotu mají i přílohy, zvláště příložený situační plán dopadu pum v Mladé Boleslavi 9.5.1945 stejně jako abecední seznam 145 českých obětí náletu. Navíc má diplomantka dar u našich studentů ne až tak obvyklý – literární nadání.

Mohu-li jako recenzent diplomové práci vůbec něco vytknout, pak je to ne vždy zvládnutá interpunkce (viz např. s. 20) či na můj vkus až přehnaná beletrizace (např. úvodní odstavec na s. 109). Při svých dedukcích ve 3. a hlavně 4. kapitole snad mohla být diplomantka odváznější: např. zná-li tonáž a ráži svržených pum a pravděpodobný počet bombardérů, může klidně vyloučit, že nálet provedly lehké bombardéry Petljakov Pe-2, protože ty unesly maximálně do 1000 kg pum. Naopak sovětské střední bombardéry Tupolev Tu-2 mohly pojmout až čtyřnásobek. Zatímco typ Pe-2 byl v sovětském letectvu za 2. světové války široce rozšířený, mnohem těžší, větší a výkonější Tu-2 byly nasazeny až koncem války. Protože jednotek vybavených Tu-2 bylo relativně málo, dalo by se snad v ruské odborné nebo memoárové literatuře o činnosti těchto jednotek nad československým územím v květnu 1945 něco určitějšího najít. Ale i toto je pouhá hypotéza či snad podnět pro diplomantku, pokud jí zaujetí tématem vydrží.

Diplomovou práci Anežky Reichelové: Letadla nad Mladou Boleslaví doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou výborně. Mohla by být i prací rigorozní, pak bych však navrhoval poněkud zkrátit první dvě kapitoly a naopak doplnit kapitoly 3 a 4.

Praha, 10.1.2008

PhDr. Lubor Václavů